

EU-rettsakter som ble behandlet i EØS-komiteen 5. desember 2025

I det nedenstående følger oversikt inndelt som følger:

Under pkt. I følger rettsakter som krever lov- eller budsjettendring, samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Under pkt. II følger rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.

Innhold

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	2
DIGITALISERINGS- OG FORVALTNINGSDEPARTEMENTET	2
FINANSDEPARTEMENTET	7
SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	13
II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.....	22
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	22
DIGITALISERINGS- OG FORVALTNINGSDEPARTEMENTET	22
ENERGIDEPARTEMENTET	23
ENERGIDEPARTEMENTET OG KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	23
FINANSDEPARTEMENTET	24
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	26
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET/NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET (Matområdet)	26
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET.....	31
KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENTET	34
NÆRINGS-OG FISKERISDEPARTEMENTET.....	34
SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	34

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

DIGITALISERINGS- OG FORVALTNINGSDEPARTEMENTET

32022R0868 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/868 av 30. mai 2022 om europeisk dataforvaltning og om endring av forordning (EU) 2018/1724 (dataforvaltningsforordningen)

Status

Dataforvaltningsforordningen (Data Governance Act – DGA) ble formelt vedtatt i EU 4. mai 2022, og gjøres gjeldende i EU fra 24. september 2023. Forordningen er under vurdering i EØS/EFTA-statene.

Det tas forbehold om Stortingets samtykke før rettsakten kan innlemmes i EØS-avtalen og gjennomføres i norsk rett (artikkel 103-forbehold), fordi saken nødvendiggjør ny lovgivning.

Sammendrag av innhold

DGA følger opp EU-kommisjonens datastrategi fra februar 2020. Forordningen skal sikre felles regler og praksis i EU (og EØS), og har som formål å gjøre data mer tilgjengelig, øke tilliten til dataformidlingstjenester og styrke datadelingsmekanismer. Forordningen gjelder for både offentlig og privat sektor, og data underlagt enkelte typer tredjepartsrettigheter.

I hovedtrekk oppstiller DGA:

- Regler om viderebruk av følgende kategorier beskyttede data som det offentlige innehar: kommersielt fortrolige data, fortrolige statistiske data, data beskyttet av tredjeparters immaterielle rettigheter og personopplysninger (såfremt slike data faller utenfor virkeområdet til åpne data-direktiv (EU) 2019/1024).
- Et notiserings- og tilsynsrammeverk for tilbydere av dataformidlingstjenester.
- Et rammeverk for datadeling av altruistiske grunner.
- Etablering av en ekspertgruppe for datainnovasjon («European Data Innovation Board» – EDIB).

Unionsretten og nasjonal rett om vern av personopplysninger, herunder personvernforordningen (EU) 2016/679 (GDPR), får anvendelse ved all behandling av personopplysninger. DGA oppstiller ikke noe nytt rettslig grunnlag for behandling av personopplysninger, og griper ikke inn i kompetansen til datatilsynsmyndigheter. Ved en eventuell motstrid, vil personvernforordningen ha forrang.

DGA berører blant annet ikke innsynsregelverket i nasjonal rett, konkurranseregelverket, aktiviteter som gjelder nasjonal sikkerhet, forsvar og offentlig sikkerhet, eller bruk av data for å forebygge, etterforske, avsløre eller straffeforfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner.

Kapittel 1 angir forordningens virkeområde og definisjoner av sentrale begreper. For eksempel er «viderebruk» definert som data offentlige organer har og som brukes til andre formål enn det dataen opprinnelig ble produsert eller samlet inn for. Viderebruk kan skje til kommersielle eller ikke-kommersielle formål. Data som deles mellom offentlige organer utelukkende for at disse skal kunne utføre sine offentlige oppgaver, faller utenfor definisjonen.

Kapittel 2 omhandler viderebruk av følgende kategorier av data som innehas av offentlige organer, som er underlagt tredjepartsrettigheter:

- kommersielt fortrolige data, slik som forretningshemmeligheter
- fortrolige statistiske data
- data beskyttet av tredjeparters immaterielle rettigheter
- personopplysninger

Deling av slike data forutsetter at dataen faller utenfor virkeområdet til åpne data-direktivet (EU) 2019/1024. Kapittelet gjelder blant annet ikke for data som innehas av offentlige foretak, allmennkringkastere, kultur- og utdanningsinstitusjoner og data som er beskyttet av hensyn til nasjonal sikkerhet mv.

DGA oppstiller ingen plikt for offentlige organer til å tillate viderebruk av ovennevnte data, men gir et rammeverk for hva slags vilkår offentlige organer kan stille for slik viderebruk. Vilkårene skal være ikke-diskriminerende, transparente, proporsjonale, objektivt begrunnet og ikke hindre konkurranse. Vilkår kan for eksempel være at dataen skal anonymiseres, aggregeres og lignende. Der slike metoder ikke tilfredsstiller viderebrukerens behov, kan det for eksempel stilles krav om at tilgang til og viderebruk av data skal skje i et sikkert behandlingsmiljø som er kontrollert av det offentlige organet.

Hvis viderebruk ikke kan tillates basert på ovennevnte vilkår, skal det offentlige organet bistå med å innhente samtykke fra registrerte (som definert i personvernforordningen) eller tillatelse fra datainnehaver, dersom dette er mulig uten å utgjøre en uforholdsmessig stor belastning for det offentlige organet.

Offentlige organer kan ta gebyr for å tillate viderebruk av data. Ved fastsettelse av gebyr, skal det gis insentiver for viderebruk til ikke-kommersielle formål og til små- og mellomstore bedrifter (SMBer). Gebyrer skal knyttes til kostnaden ved å behandle forespørsel om viderebruk og begrenses til nærmere angitte nødvendige kostnader, som kostnader ved anonymisering.

Enerettsavtaler og andre ordninger om viderebruk som gir eller har som mål eller virkning å gi enerett, eller på annen måte gjør at andre gis begrenset tilgang til data, er i utgangspunktet forbudt. Det kan gjøres unntak der en eksklusiv rett til å viderebruke data er nødvendig for å yte en tjeneste eller levere et produkt av allmenn interesse som ellers ikke ville vært mulig. Slik avtale kan ikke gjelde lenger enn 12 måneder, og det stilles blant annet krav om offentlig anskaffelse.

Landene skal utpeke ett eller flere kompetente organer som skal bistå offentlige organer i forbindelse med viderebruk av data etter reglene i kapittel 2. Dette inkluderer blant annet å gi veiledning og teknisk støtte i nærmere bestemte tilfeller, og å bistå med å innhente samtykke fra registrerte eller tillatelse fra datainnehavere. Landene skal også etablere eller utpeke et sentralt informasjonspunkt, som skal gi informasjon om vilkår for viderebruk og gebyrer. Informasjonspunktet skal også ta imot og videreformidle forespørsler om viderebruk til rette offentlige organ, og stille til rådighet et register over tilgjengelige datakilder. Funksjonene til informasjonspunktet kan ivaretas ved bruk av automatiserte hjelpemidler.

Kapittel 3 omhandler krav til dataformidlingstjenester. Formålet er å skape tillit til dataformidling, og gjøre det enklere og tryggere for virksomheter og enkeltpersoner å *frivillig* dele data. En del av bakgrunnen er EUs politikk om å etablere felles europeiske dataområder på tvers av sektorer («common European data spaces»).

En «dataformidlingstjeneste» er definert som en tjeneste med formål om å etablere *kommersielle forbindelser* for datadeling, mellom et ubestemt antall registrerte eller datainnehavere på den ene siden og databrukere på den andre siden. Definisjonen avgrenser mot visse tjenestetyper (se artikkel 2 (11)), slik som tjenester som fokuserer på formidling av opphavsrettslig beskyttet innhold. Dataformidlingstjenester kan bestå av bilaterale eller multilaterale datadelinger, eller opprettelse av plattformer og databaser, som legger til rette for deling av data. Dataformidlingstjenester som tilbyr tjenester til registrerte (som definert i personvernforordningen) skal hjelpe disse med å håndheve sine rettigheter og sikre at de ikke oppfordres til å tilgjengeliggjøre mer data for viderebruk enn det som er i deres interesse. Det oppstilles vilkår for å tilby dataformidlingstjenester, herunder tjenester fra datasamvirker/datakooperativer. Datasamvirker/kooperativer er en særlig type dataformidlingstjeneste som tilbyr en organisatorisk struktur bestående av registrerte, enkeltpersonsforetak eller SMB-er, med hovedformål å støtte sine medlemmer i å utøve sine rettigheter til data.

En dataformidlingstjeneste kan *blant annet* ikke bruke data som den formidler til andre formål enn å stille den til rådighet for databrukere. Videre kan ikke kommersielle vilkår for å formidle data være betinget av om datainnehaver eller databruker benytter andre tjenester fra samme formidlingstjeneste. Det kreves blant annet også at dataformidlingstjenester legger til rette for utveksling av data i det format den mottok dataen, og eventuelt kun konverterer dataen til spesifikke formater hvis dette bidrar til økt interoperabilitet. Dataformidlingstjenester vil kunne tilby verktøy og andre tilleggstjenester for å gjøre datadeling enklere, slik som midlertidig lagring, kuratering/organisering, anonymisering og pseudonymisering.

DGA oppstiller en notifikasjonsprosedyre for virksomheter som vil å tilby dataformidlingstjenester. Notifikasjon skal skje til et nasjonalt tilsynsorgan for dataformidlingstjenester. Når notifikasjon er gjort, vil virksomheten kunne tilby dataformidlingstjenester i tråd med reglene i kapittel 3. Videre pålegges landene å etablere en eller flere nasjonal(e) tilsynsorgan(er) for dataformidlingstjenester. Disse vil ha i oppgave å overvåke og føre tilsyn med at reglene i kapittel 3 overholdes. Det oppstilles nærmere krav til slike organer.

Kapittel 4 omhandler dataaltruisme. Det oppstilles vilkår for at en virksomhet skal kunne registreres som en dataaltruismeorganisasjon, og tilleggskrav for å kunne kalle seg for en *anerkjent* altruismeorganisasjon. Det stilles åpenhetskrav til dataaltruismeorganisasjonen, og det kreves at organisasjonen sikrer rettighetene til registrerte og datainnehavere når det gjelder deres data. Dette innebærer eksempelvis at registrerte og datainnehavere må gis nødvendig informasjon om hvordan dataene vil bli brukt. Det stilles også sikkerhetskrav for lagring og behandling av data.

Medlemslandene skal utpeke ett eller flere tilsynsorganer med ansvar for et nasjonalt register over anerkjente dataaltruismeorganisasjoner. Tilsynsorganet (eller organene) skal også overvåke hvorvidt anerkjente dataaltruismeorganisasjoner overholder kravene i kapitlet. Ved brudd på kravene, vil organisasjonen miste retten til å betegne seg som «anerkjent dataaltruismeorganisasjon i unionen». EU-kommisjonen gis adgang til å vedta gjennomføringsrettsakter til forordningen om etablering og utvikling av et europeisk samtykkeskjema for dataaltruisme. Det europeiske personvernrådet (EDPB) og det europeiske datainnovasjonsrådet (EDIB), opprettet i medhold av DGA, skal konsulteres i forbindelse med dette arbeidet. Interessenter skal også konsulteres. Et slikt samtykkeskjema vil blant

annet sikre at registrerte er i stand til å inngi og tilbakekalle samtykke i samsvar med personvernregelverket.

Kapittel 5 inneholder bestemmelser om tilsynsorganer og prosess. Kapitlet skiller mellom tilsynsorganer for henholdsvis dataformidlingstjenester og dataaltruismeorganisasjoner, men inneholder felles bestemmelser for disse. Det er også angitt at begge typer tilsynsmyndigheter kan sammenslås av medlemslandene. Det er lagt vekt på å regulere tilsynsorganenes uavhengighet på flere nivåer. Nasjonale tilsynsorganer skal dele nødvendige opplysninger med EU-kommisjonen og tilsynsorganer i andre medlemsland, etter begrunnede forespørsler. Dette omfatter også konfidensielle opplysninger, men EU-kommisjonen og andre medlemsstaters tilsynsorgan må sikre at konfidensialiteten ivaretas. Både virksomheter og enkeltpersoner har klageadgang for ethvert forhold som springer ut av forordningen. Klagen rettes til det aktuelle tilsynsorganet, som skal informere klager om fremdriften og beslutningen, samt rettsmidler. Med rettsmidler siktes det til at både virksomheter og enkeltpersoner kan bringe tilsynsorganets avgjørelse inn for domstolene.

Kapittel 6 inneholder bestemmelser om datainnovasjonsrådet («European Data Innovation Board» – EDIB). EDIB vil utgjøre en ekspertgruppe, med representanter fra tilsynsorganene for dataformidlingstjenester og dataaltruismeorganisasjoner i alle medlemsland. I tillegg deltar EDPB, ENISA, EU-kommisjonen, EU SME Envoy eller en representant, samt øvrige representanter fra relevante sektororganer og ekspertiseorganer. EDIB skal bistå EU-kommisjonen med å utarbeide konsekvent praksis for offentlige organer og tilsynsorganer for en rekke ansvarsområder tilknyttet forordningen. Som eksempler nevnes håndtering av forespørsler om viderebruk, håndheving av kravene overfor dataformidlingstjenester og anerkjente dataaltruismeorganisasjoner. I tillegg gis EDIB en rekke rådgivende oppgaver overfor EU-kommisjonen, samt får i oppgave å tilrettelegge for samarbeid mellom tilsynsorganer. Norge har spilt inn til EU behovet for at EFTA-landene (Norge, Island, Sveits og Liechtenstein) får deltatt i EDIB på lik linje som medlemslandene.

Kapittel 7 omhandler internasjonal tilgang til og overføring av ikke-personopplysninger omfattet av forordningen. Dersom det vil stride med unionsretten eller medlemslandets egen lovgivning å overføre ikke-personopplysninger til et tredjeland, skal alle rimelige tekniske, juridiske og organisatoriske tiltak iverksettes for å forhindre dette. Foreligger en avgjørelse fra en domstol eller nemnd i et tredjeland, og som krever tilgang til eller overføring av ikke-personopplysninger, må slike avgjørelser kun etterkommes hvis det foreligger en internasjonal avtale mellom tredjelandet og unionen eller medlemslandet. Det er gitt nærmere bestemmelser om hvordan forespørsler om data fra tredjeland håndteres der det ikke foreligger slike avtaler.

I **kapittel 8** gis EU-kommisjonen adgang til å vedta delegerede rettsakter for å utfylle forordningen. Blant annet kan det vedtas særlige vilkår for overføring av data til tredjeland som andre reguleringer angir som meget sensitive. I tillegg kan det vedtas et regelsett som supplerer forordningen. Regelsettet kan blant annet inneholde passende informasjonskrav som sikrer at de registrerte og datainnehavere kan gi samtykke til behandlingen av dataene på et så informert grunnlag som mulig. Regelsettet kan også inneholde krav som sikrer et tilfredsstillende sikkerhetsnivå for lagring og behandling av data, samt verktøy for innhenting og tilbakekalling av samtykke. Videre kan regelsettet inneholde en kommunikasjonskjøreplan og anbefalinger av relevante interoperabilitetsstandarder.

Kapittel 9 inneholder i hovedsak bestemmelser om administrative sanksjoner. Det overlates til medlemslandene å nedfelle bestemmelser om administrativ straff når det gjelder brudd på bestemmelsene om overføring av ikke-personopplysninger til tredjeland. Det samme gjelder brudd på notifikeringsplikten for dataformidlingstjenester, vilkårene for å tilby dataformidlingstjenester samt vilkårene for registrering som en anerkjent dataaltruismeorganisasjon.

Forordningen vil håndheves i EU fra 24. september 2023, og skal evalueres av EU-kommisjonen innen 24. september 2025.

Merknader

Det rettslige grunnlaget for forordningen er artikkel 114 i «Treaty on the Functioning of the European Union» (TFEU), på norsk «Traktaten om Den europeiske unions virkemåte» (TEUV). Forordningens saklige virkeområde er ikke tidligere regulert nasjonalt. Implementeringen av PSI-direktivet med endringsdirektiv ((EU) 2003/98 og (EU) 2013/37) har berørt visse tema som også DGA berører, eksempelvis forbud mot enerettsavtaler.

Rettslige konsekvenser

Forordningen må gjennomføres i nasjonal rett «som sådan», gjennom en henvisningslov.

Det jobbes med implementering av forordningen i nasjonal rett.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen vil påvirke organiseringen av norsk offentlig forvaltning ved at det må etableres et felles nasjonalt informasjonspunkt, samt plasseres ansvar for å føre tilsyn med dataformidlingstjenester og dataaltruismeorganisasjoner. Gjennomføringen vil medføre minimale budsjettmessige konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Et foreløpig posisjonsnotat om DGA har vært behandlet i SU kommunikasjoner 11. november 2021. Det materielle innholdet er ikke endret siden den gang, og posisjonsnotatet er derfor ikke behandlet i SU.

Konklusjon

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for kommunikasjoner der berørte departementer er representert 11. november 2021. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel og aktuell for innlemming i EØS-avtalen vedlegg XI uten at dette medfører behov for norsk tilpasningstekst.

Vurdering

Forordningen vurderes som EØS-relevant.

FINANSDEPARTEMENTET

32023R2859 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2859 av 13. desember 2023 om opprettelse av et felles europeisk rapporteringssystem for sentralisert tilgang til offentlig tilgjengelig informasjon av relevans for finansielle tjenester, kapitalmarkeder og bærekraft

Forordningen er trådt i kraft i EU. Et utkast til EØS-komitebeslutning for innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen er til vurdering. Fordi forordningen krever lovendring og innebærer budsjettmessige konsekvenser, tas det forbehold om Stortingets samtykke.

Sammendrag av innhold

Forordningen er en hovedrettsakt fra Rådet og Europaparlamentet og innfører et felles europeisk rapporteringssystem («European single access point» eller «ESAP»). Formålet med reglene er å gi markedet tilgang til informasjon publisert av markedsaktører og tilsynsmyndigheter i hele Europa. ESAP skal gjøre informasjonen mer tilgjengelig for markedet og dermed bidra til å effektivt kunne allokere kapital på tvers av Europa, samt å fremme utviklingen av mindre nasjonale kapitalmarkeder og økonomier ved å gjøre dem mer synlig. Forordningen tillater selskaper som ikke er børsnotert, å gjøre informasjon tilgjengelig gjennom ESAP på frivillig basis. Forordningen pålegger ingen ny rapportering, men skal tilgjengeliggjøre informasjonen som markedsaktørene eller myndighetene allerede er pålagt å rapportere eller offentliggjøre.

Ifølge forordningen skal ESMA etablere og drifte et rapporteringssystem der informasjon som markedsaktører og myndigheter er pålagt å publisere under EU-lovgivningen, skal publiseres. Dette gjelder blant annet informasjon i short-salg-forordningen, prospektforordningen, rapporteringsdirektivet, bærekraftrapporteringsforordningen og verdipapirmarkedsforordningen. Informasjonen skal sendes til et nasjonalt innsamlingsorgan («collection body») som skal videreføre informasjonen til ESAP-en. Alle skal ha gratis tilgang til informasjonen som publiseres, men ESMA kan ta gebyr for tilleggstenester og utarbeidelse av spesialrapporter.

Forordningen regulerer blant annet oppgavene til innsamlingsorganet, funksjonaliteten til ESAP-en, tilgangen til ESAP-en, validering av informasjonen som publiseres, samt ESMA's oppgaver knyttet til driften og tilsynet med ESAP-en.

I tillegg til denne forordningen om etableringen av ESAP-en er det vedtatt endringer i en rekke direktiv og forordninger som pålegger de forskjellige aktørene å publisere informasjon. Disse endringene følger av direktiv (EU) 2023/2864 og forordning (EU) 2023/2869.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Når forordningen er tatt inn i EØS-avtalen, må den bli inntatt i norsk rett ved inkorporasjon i en lov siden det dreier seg om en europaparlaments- og rådsforordning. Det er derfor angitt under EFTA-prosessen at det må tas art. 103-forbehold. Inkorporasjon betyr at det i lov/forskrift tas inn en

bestemmelse om at EØS-forordningen gjelder som norsk lov med de tilpasninger som følger av EØS-komitebeslutningen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Finanstilsynet og Oslo Børs må utvikle nye IT-systemer.

Sakkyndige instansers merknader

Finanstilsynet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

32023R2869 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2869 av 13. desember 2023 om endring av visse forordninger med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet

Forordningen trådte i kraft i EU 9. januar 2024, og er nå til vurdering av EØS/EFTA-statene for innlemmelse i EØS-avtalen. Gjennomføring av forordningen vil kreve endringer i lov og det tas derfor artikkel 103-forbehold

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 2023/2859 innfører et felles europeisk rapporteringssystem («European single access point» eller «ESAP») som skal etableres og driftes av ESMA. Formålet med reglene er å gi markedet tilgang til informasjon publisert av markedsaktører i hele Europa. Informasjonen skal sendes til en nasjonal innsamlingsmyndighet («collection body») som skal videreføre informasjonen til ESAP-en.

Forordning (EU) 2023/2869 gjør endringer i en rekke forordninger som pålegger markedsaktører å publisere informasjon. Endringene medfører at markedsaktørene blir pålagt å sende informasjonen til den nasjonale innsamlingsmyndigheten samtidig som de publiserer informasjonen. I tillegg pålegger forordningen myndighetene til å utpeke nasjonale innsamlingsmyndigheter.

Forordningene som endres er:

- Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2033

- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/1114
- Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen vil få betydning for en rekke foretak som er forpliktet til å publisere informasjon. Det må derfor gjøres endringer i lovene som gjennomfører forordningene som er nevnt over.

Forordningen legger også plikter til myndighetene. Når forordningen tas inn i EØS-avtalen, vil de delene som gjelder myndighetsplikter etter fast praksis, ikke gjennomføres ved lov- eller forskriftsendring, men gjelde som en folkerettslig forpliktelse for Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringsforordningen regulerer hvordan markedsaktørene skal rapportere/publisere informasjon, og pålegger ikke markedsaktørene nye rapporteringsforpliktelser. Reglene forventes derfor ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for foretakene. Pliktene som pålegges myndighetene, forventes å kunne håndteres innenfor gjeldende budsjetttrammer av relevante offentlige myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Finanstilsynet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

Forordningen gjør endringer i noen forordninger som ikke er innlemmet i EØS-avtalen. Gjennomføring av forordningen vil kreve endringer i lov og det er derfor det er tatt artikkel 103-forbehold.

32023L2864 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2023/2864 av 13. desember 2023 om endring av visse direktiver med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet

Direktivet har trådt i kraft i EU og er til vurdering av EØS/EFTA-statene for innlemmelse i EØS-avtalen. Gjennomføring av direktivet vil kreve endringer i lov, og det tas derfor inn med forbehold om Stortingets samtykke.

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 2023/2859 innfører et felles europeisk rapporteringssystem («European single access point» eller «ESAP») som skal etableres og driftes av ESMA. Formålet med reglene er å gi markedet tilgang til informasjon publisert av markedsaktører i hele Europa. Informasjonen skal sendes til en nasjonal innsamlingsmyndighet («collection body») som skal videreføre informasjonen til ESAP-en.

Direktiv (EU) 2023/2864 gjør endringer i en rekke direktiver som pålegger markedsaktører å publisere informasjon. Endringene medfører at markedsaktørene blir pålagt å sende informasjonen til den nasjonale innsamlingsmyndigheten samtidig som de publiserer informasjonen. I tillegg pålegger direktivet myndighetene til å utpeke nasjonale innsamlingsmyndigheter. Forordning (EU) 2023/2869 gjør tilsvarende endringer i forordninger som pålegger markedsaktører å publisere informasjon.

Direktivene som endres er:

- Directive 2002/87/EC on the supplementary supervision of credit institutions, insurance undertakings and investment firms in a financial conglomerate
- Directive 2004/25/EC on takeover bids
- Directive 2004/109/EC on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market
- Directive 2006/43/EC on statutory audits of annual accounts and consolidated accounts
- Directive 2007/36/EC on the exercise of certain rights of shareholders in listed companies
- Directive 2009/65/EC on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS)
- Directive 2009/138/EC on the taking-up and pursuit of the business of Insurance and Reinsurance (Solvency II)
- Directive 2011/61/EU on Alternative Investment Fund Managers
- Directive 2013/34/EU on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings
- Directive 2013/36/EU on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms
- Directive 2014/59/EU establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms

- Directive 2014/65/EU on markets in financial instruments
- Directive (EU) 2016/97 on insurance distribution
- Directive (EU) 2016/2341 on the activities and supervision of institutions for occupational retirement provision (IORPs)
- Directive (EU) 2019/2034 on the prudential supervision of investment firms
- Directive (EU) 2019/2162 on the issue of covered bonds and covered bond public supervision

Merknader

Rettslige konsekvenser

Direktivet vil få betydning for en rekke foretak som er forpliktet til å publisere informasjon. Det må derfor gjøres endringer i lovene som gjennomfører direktivene som er nevnt over. Gjennomføring av direktivet vil kreve endringer i lov, og det tas derfor inn med forbehold om Stortingets samtykke.

Direktivet legger også plikter til myndighetene. Når direktivet tas inn i EØS-avtalen, vil de delene som gjelder myndighetsplikter, etter fast praksis ikke gjennomføres ved lov- eller forskriftsendring, men gjelde som en folkerettslig forpliktelse for Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringsdirektivet regulerer hvordan markedsaktørene skal rapportere/publisere informasjon, og pålegger ikke markedsaktørene nye rapporteringsforpliktelser. Reglene forventes derfor ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for foretakene. Pliktene som pålegges myndighetene forventes å kunne håndteres innenfor gjeldende budsjettammer av relevante offentlige myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Finanstilsynet har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

Vurdering

Direktivet gjør endringer i noen direktiv som ikke er innlemmet i EØS-avtalen. Gjennomføring av direktivet vil kreve endringer i lov, og det er derfor tatt inn forbehold om stortingets samtykke.

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32022R1209 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/1209 av 5. mai 2022 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/858 med hensyn til prosedyren for ilegging av administrative overtredelsesgebyrer og metoder for beregning og innkreving av disse

Status

Gjennomføring i norsk rett av forordningen medfører behov for endringer i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven). Bilforordningen ble innlemmet i EØS-avtalen 18. mars 2022, og gjennomført i norsk rett i forskrift 28. juni 2022 nr. 1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften) som trådte i kraft 1. oktober 2022. I forbindelse med gjennomføring av delegert forordning (EU) 2022/1209 vurderes det at det er behov for å tydeliggjøre hjemmelsgrunnlaget i norsk rett for gjennomføring av artikkel 9, 13 og 85 i bilforordningen. Artikkel 9 pålegger produsenter og markedsdeltakere å gi nødvendige vareprøver og opplysninger (data) til Kommisjonen/ESA i forbindelse med samsvarskontroll. Artikkel 13 pålegger kjøretøyprodusenter å gi nødvendige opplysninger (data) til akkrediterte uavhengige tekniske prøveinstanser. Artikkel 85 gir ESA myndighet til å ilegge norske produsenter og øvrige markedsdeltakere overtredelsesgebyr. Det vil derfor bli foreslått ny bestemmelse i vegtrafikkloven for å gi en tydelig lovhjemmel for gjennomføring av disse bestemmelsene. Det vil også bli behov for endringer i forskrift 28. juni 2022 nr. 1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, som omhandler regler for markedstilsyn, administrative bestemmelser og tekniske krav for bil og tilhenger til bil, samt av systemer, komponenter, separate tekniske enheter, deler og utstyr til disse.

Gjennomføringen vil også innebære en overføring av myndighet til å treffe vedtak som er direkte bindende for private i Norge, til en internasjonal sammenslutning (ESA). Slik myndighetsoverføring krever Stortingets samtykke etter Grunnloven. Myndighetsoverføringen vurderes som lite inngripende, slik at den i tråd med høyesterettspraksis forutsettes å kunne skje etter fremgangsmåten i Grunnloven § 26 annet ledd. Fordi gjennomføring av EØS-komiteens beslutning krever lovendring og anses som en sak av særlig stor viktighet da den innebærer en begrenset myndighetsoverføring, er Stortingets samtykke til godkjennelse av EØS-komiteens beslutning nødvendig etter Grunnloven § 26 andre ledd. Vedtaket i EØS-komiteen vil da gjøres med forbehold om Stortingets samtykke.

Samferdselsdepartementet tar sikte på å legge frem en Prop. LS hvor delegert forordning (EU) 2022/1209 gjennomføres i vegtrafikkloven, og hvor det bes om Stortingets samtykke til godkjennelse av EØS-komiteens beslutning.

Sammendrag av innhold

Delegert forordning (EU) 2022/1209 ble vedtatt i EU 5. mai 2022, og trådte i kraft i EU umiddelbart. Rettsakten er en delegert forordning gitt innenfor rammene av forordning (EU) 2018/858 av 30. mai 2018 om godkjenning av og markedstilsyn med motorvogner og deres tilhengere samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer, om endring av forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om oppheving av direktiv 2007/46/EF (bilforordningen). Rettsakten gir utfyllende bestemmelser om Kommisjonens myndighet til å ilegge administrative overtredelsesgebyr dersom kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter som er

tilgjengelig på markedet, ikke oppfyller de tekniske kravene for godkjenning i forordning (EU) 2018/858, jf. artikkel 85, og regulerer prosedyren og metoder for beregning og innkreving av disse. Kjøretøypene som er omfattet av kravene er personbiler, busser, varebiler, lastebiler og tilhengere. Kravene omfatter også deler og utstyr til slike kjøretøy. Den delegerte rettsakten er gitt med hjemmel i bilforordningen (EU) 2018/858 av 30. mai 2018 artikkel 85 punkt 2.

Bakgrunnen er at forordning (EU) 2018/858 (bilforordningen) artikkel 9 har innført bestemmelser som gir Kommisjonen myndighet til å kontrollere at kjøretøy, systemer, komponenter og separate tekniske enheter er i samsvar med kravene i forordningen (samsvarskontroll). Produsenter og andre markedsdeltakere pålegges å gi nødvendige opplysninger (data) og vareprøver til Kommisjonen slik at samsvarskontrollen kan gjennomføres jf. bilforordningen artikkel 9. Produsenter av kjøretøyer skal gi opplysninger som er nødvendige for tredjemanns prøving jf. bilforordningen artikkel 13 nr. 10. Med tredjemann menes akkrediterte uavhengige tekniske prøveinstanser som kan utføre prøvinger av kjøretøy. Bilforordningen artikkel 85 nr. 1 gir Kommisjonen hjemmel til å på eget initiativ ilegge produsenter og andre markedsdeltakere administrativt overtredelsesgebyr dersom samsvarskontrollen avdekker at kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet ikke oppfyller kravene i bilforordningen.

Det følger av artikkel 85 nr. 1 at overtredelsesgebyrene skal være effektive og stå i rimelig forhold til overtredelsen og ha avskrekkende virkning. Med grunnlag i artikkel 85 nr. 1 gis Kommisjonen hjemmel til i overensstemmelse med artikkel 85 nr. 2 å fastsette prosedyrene og metodene for beregning og innkreving av overtredelsesgebyr. Den delegerte forordningen fastsetter de nærmere kravene for bruk av overtredelsesgebyr.

Det følger videre av artikkel 85 nr. 1 at overtredelsesgebyret er en sanksjon som ikke kan ilegges uten videre.

Dersom Kommisjonen ved en samsvarskontroll finner at et produkt ikke oppfyller kravene, kan Kommisjonen kreve at det innføres korrigerende eller restriktive tiltak i form av gjennomføringsrettsakter, jf. bilforordningen artikkel 53. Før slike tiltak vedtas, skal berørte medlemsstater og relevante markedsaktører bli rådspurt.

Eksempler på tiltak er tilbakekalling av kjøretøy eller forbud/restriksjoner mot å gjøre produktet tilgjengelig på markedet. Tiltakene vedtas for å redusere risiko eller skade fra produktet. Dersom Kommisjonen vurderer at det er nødvendig med ytterligere tiltak i tillegg til slike korrigerende eller restriktive tiltak, kan overtredelsesgebyr ilegges.

Overtredelsesgebyr kan ikke ilegges dersom medlemsstatene pålegger eller tidligere har pålagt sanksjoner for den samme overtredelsen. Kommisjonen kan altså bare ilegge overtredelsesgebyr dersom det foreligger brudd på kravene som gjelder for produktene, og norske myndigheter ikke har reagert overfor den aktuelle markedsdeltakeren.

Det er også fastsatt en øvre grense for overtredelsesgebyret på 30 000 euro per kjøretøy, system, komponent eller separat teknisk enhet som ikke oppfyller kravene som gjelder for produktet.

Ved innlemmelsen av bilforordningen i EØS-avtalen ble det vedtatt en tilpasningstekst til artikkel 9 nr. 1 til 5 og artikkel 85. Det følger av tilpasningsteksten at EFTAs overvåkingsorgan (ESA) skal ha myndighet til å utføre samsvarskontroller og kreve utlevering av nødvendige vareprøver og opplysninger (data) fra produsenter og markedsdeltakere når typegodkjenningen er gitt i en av EFTA-statene. I de tilfeller hvor typegodkjenningen er utstedt i et EU-land skal vareprøvene og nødvendige opplysninger (data) gis til/ tilgjengeliggjøres for Kommisjonen. I henhold til tilpasningsteksten gis ESA

også myndigheten til å legge overtredelsesgebyr for overtredelser i EFTA-statene. Dette betyr at det er ESA som vil ha myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr overfor norske produsenter og markedsdeltakere. Oppgavene og myndigheten som blir lagt til Kommisjonen i delegert forordning (EU) 2022/1209, ligger til ESA når det gjelder overtredelser som er begått av norske produsenter og markedsdeltakere. I henhold til tilpasningsteksten til artikkel 85 skal EFTA-statene selv fastsette fordelingen av overtredelsesgebyrenes beløp. Dette innebærer at EFTA-statene selv bestemmer hvordan beløpene for overtredelsesgebyr skal anvendes.

Nærmere om innholdet i rettsakten

Det fremgår av den delegerte rettsakten at en avgjørelse overtredelsesgebyr til støtte for korrigerende eller restriktive tiltak bør treffes av Kommisjonen som et resultat av å ha rådført seg med de berørte medlemsstatene og den eller de aktuelle markedsdeltakerne i henhold til artikkel 53 nr. 6 og bør gjenspeiles i avgjørelsen om overtredelsesgebyr.

Det presiseres at det er viktig å sikre retten til å bli hørt og retten til innsyn ved å gi markedsdeltakerne tilgang til relevante opplysninger, samt komme med bemerkninger evt. sammen med dokumentasjon dersom det er nødvendig. Det er også viktig å fastsette regler for å sikre en passende beskyttelse av data som markedsdeltaker betrakter som fortrolige/taushetsbelagte.

Det er fastsatt en metode for å beregne overtredelsesgebyrene avhengig av hvor alvorlig overtredelsen er. Gebyrene skal ha avskrekkende virkning og stå i rimelig forhold til overtredelsens alvor. Det bør tas hensyn til enhver uberettiget økonomisk fordel som er oppnådd ved salg eller distribusjon av et kjøretøy som ikke oppfyller kravene, og som er konkurransevridende overfor dem som overholder reglene. Det skal også tas hensyn til ethvert tap en forbruker lider, eksempelvis endring i kjøretøyets prestasjon som følge av manglende overholdelse av reglene, ved vurderingen av overtredelsens alvorlighet. Størrelsene på gebyrene skal også stå i forhold til antallet kjøretøy, komponenter eller separate tekniske enheter som er tilgjengelige på EU-markedet uten å oppfylle kravene.

Videre skal det tas hensyn til overtredelsens grovhet og virkninger, samt eventuelle skjerpende eller formildende omstendigheter ved beregningen av overtredelsesgebyr. Størrelsen på gebyrene skal virke avskrekkende, forholdsmessig og utligne fordelene ved manglende overholdelse. Skjerpende omstendigheter bør omfatte innvirkningen på sikkerhet, sunnhet og miljø. Markedsdeltakerens grad av samarbeid, herunder gjennomføring korrigerende tiltak, skal regnes som formidlende omstendigheter ved beregningen av gebyrene.

Det er presisert at innkrevingen av gebyrene bør skje i overenstemmelse med reglene for inndrivelse av bøter, tvangsmulkt eller sanksjoner pålagt av EU-institusjonene som er fastsatt i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1046.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Delegerte forordning (EU) 2022/1209 gjennomføres i form av endringsforskrift til forskrift 2012-07-05-817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften) . Bilforskriften er hjemlet i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, samt i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) jf. delegeringsvedtak 17. juni

2016 nr. 698. Bestemmelsene i forordning (EU) 2022/1209 operasjonaliserer ESAs myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr overfor norske produsenter og øvrige markedsdeltakere. I forbindelse med gjennomføring av forordning (EU) 2022/1209 vurderes det at det er behov for å tydeliggjøre hjemmelsgrunnlaget for gjennomføring av artikkel 9, 13 og 85 i bilforordningen i norsk rett. Forslag til ny lovbestemmelse i vegtrafikkloven som skal gi tydeligere hjemmel til dette må derfor sendes på høring, deretter må det utarbeides lov- og samtykkeproposisjon til Stortinget. Gjennomføringen vil også innebære en overføring av myndighet til å treffe vedtak som er direkte bindende for private i Norge, til en internasjonal sammenslutning (ESA). Slik myndighetsoverføring krever Stortingets samtykke etter Grunnloven. Myndighetsoverføringen vurderes som lite inngripende, slik at den i tråd med høyesterettspraksis forutsettes å kunne skje etter fremgangsmåten i Grunnloven § 26 annet ledd. Fordi gjennomføring av EØS-komiteens beslutning krever lovendring og anses som en sak av særlig stor viktighet da den innebærer en begrenset myndighetsoverføring, er Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nødvendig etter Grunnloven § 26 andre ledd. Vedtaket i EØS-komiteen vil da gjøres med forbehold om Stortingets samtykke.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ny forordning vil kreve ressurser fra Statens vegvesen i forbindelse med regelverksutvikling ved å implementere forordningen i nasjonalt regelverk. Utover dette vil forordningen i liten grad kreve ressurser fra Statens vegvesens side, da det er Kommisjonen som får myndighet til å iverksette endringene og ilegge overtredelsesgebyr.

Det kan imidlertid medgå noe tid for Statens vegvesen til å besvare eventuelle vedtak om overtredelsesgebyrer gitt av Kommisjonen som vi får til uttalelse, jf. artikkel 53 nr. 6. Vi anser likevel at dette ikke vil kreve betydelige ressurser.

Bestemmelsene i bilforordningen retter seg mot produsenter av kjøretøy, produsenter av systemer, komponenter og separate tekniske enheter og andre markedsdeltakere, produsentens representant, importører og distributører. Det er i dag ingen bilprodusenter i Norge som vil omfattes av regelverket. Det finnes imidlertid produsenter av tilhengere i Norge. Det er også bedrifter som bygger om eller lager spesialtilpassede kjøretøy. Det finnes også norske produsenter av bildeler og utstyr i Norge, og det finnes øvrige markedsdeltakere i form av importører og distributører (forhandlere) av kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter til kjøretøy. Det er potensielt en god del norske markedsdeltakere som vil kunne bli ilagt overtredelsesgebyr av ESA, men hvor mange aktører dette gjelder, er vanskelig å tallfeste, og vil også endre seg over tid.

Vurdering

Vurdering av behov for lovendring og overføring av myndighet

Ved innlemmelsen av bilforordningen i EØS-avtalen ble det vedtatt en tilpasningstekst til artikkel 9 nr. 1 til 5 og artikkel 85. Det følger av tilpasningsteksten at EFTAs overvåkningsorgan (ESA) skal ha myndighet til å utføre samsvarskontroller og kreve utlevering av nødvendige vareprøver og opplysninger (data) fra produsenter og markedsdeltakere når typegodkjenningen er gitt i en av EFTA-statene. I de tilfeller hvor typegodkjenningen er utstedt i et EU-land skal vareprøvene og nødvendige opplysninger (data) gis til/ tilgjengeliggjøres for kommisjonen. I henhold til tilpasningsteksten gis ESA også myndigheten til å ilegge overtredelsesgebyr for overtredelser i EFTA-statene. Dette betyr at det er ESA som vil ha myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr overfor norske produsenter og markedsdeltakere. Oppgavene og myndigheten som blir lagt til Kommisjonen i delegert forordning

(EU) 2022/1209, ligger til ESA når det gjelder overtredelser som er begått av norske produsenter og markedsdeltakere.

I forbindelse med gjennomføring av delegert forordning (EU) 2022/1209 vurderes det at det er behov for å tydeliggjøre hjemmelsgrunnlaget i norsk rett for gjennomføring av artikkel 9, 13 og 85 i bilforordningen. Artikkel 9 pålegger produsenter og markedsdeltakere å gi nødvendige vareprøver og opplysninger (data) til Kommisjonen/ESA i forbindelse med samsvarskontroll. Artikkel 13 pålegger kjøretøyprodusenter å gi nødvendige opplysninger (data) til akkrediterte uavhengige tekniske prøveinstanser. Artikkel 85 gir ESA myndighet til å ilegge norske produsenter og øvrige markedsdeltakere overtredelsesgebyr. Det vil derfor bli foreslått ny bestemmelse i vegtrafikkloven for å gi en tydelig lovhjemmel for gjennomføring av disse bestemmelsene.

Gjennomføringen av forordningen i norsk rett innebærer også en overføring av myndighet til å treffe vedtak som er direkte bindende for private i Norge, til en internasjonal sammenslutning (ESA). Myndighetsoverføringen vurderes som lite inngripende slik at den i tråd med høyesterettspraksis kan skje etter fremgangsmåten i Grunnloven § 26 andre ledd om Stortingets samtykke. Ved vurderingen vektlegges det at myndigheten til å ilegge overtredelsesgebyr vil bli overført til ESA, som inngår i en organisasjon Norge er medlem av, EFTA. Når det gjelder overtredelsesgebyr vil norske myndigheter dessuten kunne ha innflytelse på avgjørelsene i forbindelse med rådspørringen og uttaleretten, og det er krav til at gebyrene skal være forholdsmessige. Myndighetsoverføringen gjelder et bestemt og avgrenset saksområde, og vil ha direkte betydning for et begrenset antall norske foretak som har ansvar for kjøretøy og utstyr til kjøretøy.

Vurdering av bestemmelsene i forordning (EU) 2022/1209

I artikkel 1 omhandles fremgangsmåten Kommisjonen skal benytte når den vurderer å ilegge overtredelsesgebyr. Før Kommisjonen pålegger en næringsdrivende et overtredelsesgebyr skal Kommisjonen skriftlig underrette den næringsdrivende og de berørte medlemsstater om at den har til hensikt å pålegge overtredelsesgebyr og begrunne hvorfor. Det skal gis en frist på minst 30 dager for å gi skriftlig tilbakemelding til Kommisjonen. Dette kan sammenlignes med forvaltningsloven § 16 som gir regler om forhåndsvarsling av parter som ikke allerede har uttalt seg ved søknad eller på annen måte. Forhåndsvarselet skal opplyse hva saken gjelder, og gi annen informasjon som er «påkrevd for at parten på forsvarlig måte» kan ivareta sine interesser i saken. Forvaltningsloven § 16 angir imidlertid ikke en konkret minimumsfrist for å gi uttalelse slik som artikkel 1, men det må anses klart at fristen ikke kan være så kort at muligheten for å uttale seg om saken i realiteten ikke er til stede. Det anses at minimumsfristen som er satt i den delegerte forordningen er forsvarlig.

Forordningens Artikkel 1 fastslår videre at Kommisjonen kan be om ytterligere opplysninger etter at den næringsdrivende og de berørte medlemsstatene har fremsatt skriftlige bemerkninger. Det skal da gis en frist på minst 15 dager. I ekstraordinære tilfeller kan Kommisjonen også be om en muntlig uttalelse. Dette kan sammenlignes med forvaltningsloven § 17 om forvaltningsorganets utrednings- og informasjonsplikt. Det fremgår her at forvaltningsorganet skal påse at saken er «så godt opplyst som mulig før vedtak treffes». I forordningen er ikke opplysningsinnhentingene nedfelt som en plikt, slik som i forvaltningsloven, men som en mulighet. Det vurderes imidlertid at en slik mulighet sannsynligvis vil medføre at saken blir tilstrekkelig opplyst og forsvarlig behandlet.

Artikkel 2 omhandler taushetsplikt. Det fremgår her at næringsdrivende som innleverer opplysninger i overensstemmelse med artikkel 1, skal oppgi hvilke opplysninger de har sendt inn som de anser for å være taushetsbelagte, og om nødvendig fremlegge en særskilt ikke-taushetsbelagt utgave av dokumentet. Dersom den næringsdrivende ikke har oppgitt at det er noen taushetsbelagte opplysninger, kan Kommisjonen gå ut ifra at de innsendte dokumentene ikke inneholder slike

opplysninger. Ansvar for at taushetsbelagte opplysninger ikke kommer på avveie påhviler altså den næringsdrivende etter artikkel 2. Dette til forskjell fra forvaltningsloven § 13 hvor ansvaret for at taushetsbelagte opplysninger ikke kommer på avveie påhviler den som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan. Dette kan synes som en markant forskjell fra den norske ordning.

Forvaltningslovens partsbegrep omfatter både enkeltindivider og juridiske personer.

Overtredelsesgebyret vil sannsynligvis kun få betydning for et begrenset antall virksomheter i Norge, og virksomhetene kan betraktes som profesjonelle parter som har bedre forutsetninger for å kunne ivareta sine interesser enn for eksempel enkeltindivider som forvaltningsloven er ment å ivareta.

Taushetsplikten er videre ikke til hinder for at Kommisjonen anvender de forelagte opplysninger som bevis for manglende overholdelse. Denne reguleringen samsvarer med forvaltningsloven § 13 b nr. 2 som fastslår at taushetsplikt ikke er til hinder for at opplysningene brukes for å oppnå det formål de er gitt eller innhentet for.

Artikkel 3 omhandler metoden for beregning av overtredelsesgebyr. Overtredelsesgebyr i norsk rett er regulert i forvaltningsloven § 44. Av bestemmelsens andre ledd fremgår det at overtredelsesgebyr enten kan ilegges etter faste satser, eller etter en individuell utmåling innenfor en øvre ramme i det enkelte tilfellet. Tredje ledd oppstiller vurderingsmomentene for individuell utmåling av overtredelsesgebyr mot fysiske personer, og i siste punktum fremgår det at for foretak gjelder § 46 annet ledd. Denne paragrafen gjelder i prinsippet for alle typer administrative sanksjoner mot foretak, men den er best tilpasset overtredelsesgebyrer, særlig når det gjelder spørsmål om utmåling.

I likhet med forordningen, er det også etter norsk rett et relevant vurderingstema hvorvidt foretaket har hatt noen fordel av overtredelsen, jf. forvaltningsloven § 46 andre ledd bokstav e og artikkel 3 punkt 1 bokstav a. Videre følger det av forordningen artikkel 3 punkt 5 og forvaltningsloven § 46 andre ledd bokstav f at gjentakelse er en faktor som kan tillegges vekt. Etter artikkel 3 punkt 1 tas det hensyn til antallet kjøretøy, systemer, komponenter eller tekniske enheter som ikke oppfyller kravene ved beregningen av gebyret. Antallet sier noe om overtredelsens grovhet, og dette er også et relevant vurderingsmoment i forvaltningsloven § 46 andre ledd bokstav b.

Utover fellestrekkene som nevnes ovenfor, skiller artikkel 3 seg klart fra den nasjonale lovgivningen hva gjelder utmålingen av overtredelsesgebyret. Blant annet vektlegger forordningen i artikkel 3 punkt 1 bokstav b det eventuelle tapet som forbrukeren har lidt som følge av manglende overholdelse. De anslåtte fordelene hos virksomheten og tapet til forbrukeren danner grunnlaget for beregningen av gebyret, i tillegg til en vurdering av eventuelle formildende og skjerpene omstendigheter, jf. artikkel 3 punkt 2, 3 og 4.

Forvaltningslovens § 46 andre ledd lister imidlertid opp momenter som det «kan» tas hensyn til ved avgjørelsen av om et foretak skal ilegges administrativ sanksjon, og ved utmålingen av sanksjonen, herunder utvisning av skyld, sanksjonens preventive virkning, foretakets økonomiske evne etc. Oppregningen er ikke uttømmende, og vektleggingen av momentene vil også variere etter hvor alvorlig overtredelsen er og hvor inngripende sanksjon det er tale om å legge. Selv om utmålingen av overtredelsesgebyr i artikkel 3 delvis skiller seg fra nasjonal rett, anser vi likevel at den er forsvarlig.

Artikkel 4 fastslår at overtredelsesgebyr skal betales senest 3 måneder etter den dato hvor debitor har fått meddelelse om Kommisjonens avgjørelse. Etter forvaltningsloven § 44 femte ledd første punktum er oppfyllelsesfristen for vedtak om illeggelse av overtredelsesgebyr fire uker fra vedtaket ble «truffet». Hjemmelen åpner for at lengre frist kan fastsettes i vedtaket eller senere.

Forordningens oppfyllelsesfrist er angitt som en maksimalfrist, men det anses trolig at fristen vil fastsettes slik at virksomheten gis tilstrekkelig mulighet til å vurdere om vedtaket skal påklages før

betalingsplikten inntreffer. Som det fremgår under, er søksmålsfristen for å påklage vedtak om overtredelsesgebyr to måneder.

Når det gjelder selve innkrevingen av overtredelsesgebyret, fremgår det i artikkel 4 at denne skal skje i overensstemmelse med artikkel 107 og 108 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Dette innebærer blant annet at dersom et vedtak om overtredelsesgebyr innbringes for EU-domstolen, skal debitor enten midlertidig innbetale gebyrets pålydende eller stille en finansiell garanti, inntil alle rettsmidler er uttømt. Av forvaltningsloven § 42 fremgår det at utgangspunktet også i norsk rett er at en klage ikke gir oppsettende virkning. Underinstansen, klageinstans eller annet overordnet organ «kan» etter § 42, beslutte at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Man har altså ikke noe krav på å få en utsettelse.

Den delegerte forordningen sier ikke noe eksplisitt om klagemuligheter på vedtaket om overtredelsesgebyr. En virksomhet som får et vedtak om overtredelsesgebyr rettet direkte mot seg vil alltid ha søksmålskompetanse for EU-domstolen. Også selskaper og personer som berøres mer indirekte vil etter en nærmere vurdering kunne få anerkjent søksmålsinteresse, jf. EFT. art 230 fjerde ledd. Søksmålsfristen er to måneder. Til sammenligning er fristen for å klage etter forvaltningsloven § 29, 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem.

I EØS-notatet til forordning (EU) 2018/858 fremgår det at det kan være aktuelt foreslå tilpasninger som innebærer at myndighet til å legge overtredelsesgebyr skal overføres til ESA. En virksomhet som får et vedtak om overtredelsesgebyr av ESA rettet direkte mot seg vil alltid ha søksmålskompetanse for EFTA-domstolen. Også andre selskaper og personer kan være søksmålsberettiget dersom vedtaket «angår vedkommende direkte og personlig», jf. ODA art. 36. Søksmålsfristen er også her to måneder.

Etter forvaltningsloven § 28 vil et vedtak om overtredelsesgebyr kunne påklages til det forvaltningsorgan som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket. Vedtaket kan deretter bringes inn for domstolene for rettslig overprøving. Å påklage et vedtak til nærmeste overordnede forvaltningsorgan må anses som en betydelig mindre ressurskrevende prosess enn å ta ut et søksmål for EU- eller EFTA-domstolen. Som tidligere nevnt kan imidlertid virksomhetene betraktes som profesjonelle parter som har bedre forutsetninger for å kunne ivareta sine interesser, ved å for eksempel benytte seg av advokatbistand, enn for eksempel enkeltindivider som forvaltningsloven er ment å ivareta. At et vedtak om overtredelsesgebyr fra Kommisjonen eller ESA må angripes ved søksmål til EU- eller EFTA-domstolen vurderes på denne bakgrunn som forsvarlig.

Den delegerte kommisjonsforordningen vurderes etter dette som EØS-relevant og akseptabel av Statens vegvesen.

32024R1230 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1230 av 24. april 2024 om endring av forordning (EF) nr. 80/2009, (EU) nr. 996/2010 og (EU) nr. 165/2014 med hensyn til visse rapporteringskrav på områdene veitransport og luftfart

Forordningen ble vedtatt i EU 24. april 2024, og er per 16. juni 2024 til vurdering i EØS/EFTA-landene.

Ettersom gjennomføringen av forordning (EU) 2024/1230 i norsk rett krever lovendring, tas det forbehold om Stortingets samtykke til innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen vedtok 24. april 2024 forordning (EU) 2024/1230 om forenklinger av rapporteringskrav innen veitransport og luftfart. Forordningen innebærer endringer av forordning (EF) nr. 80/2009 om atferdsregler for bruk av edb-baserte reservasjonssystemer, forordning (EU) nr. 996/2010 om undersøkelse og forebygging av ulykker og hendelser innen sivil luftfart, og forordning (EU) nr. 165/2014 om fartsskrivere innen veitransport.

Europakommisjonens «Long-term competitiveness of the EU: looking beyond 2030» innebærer blant annet en satsing for å rasjonalisere og forenkle rapporteringskrav i EU-lovgivningen, med et mål å redusere byrder knyttet til rapporteringskrav med 25%. Forordning (EU) 2024/1230 går ut på å forenkle rapporteringsforpliktelser som følger:

- Forpliknelsen under forordning (EF) nr. 80/2009 artikkel 12 for systemleverandører av edb-baserte reservasjonssystemer å hvert fjerde år legge fram en uavhengig revisjonsrapport med detaljerte opplysninger om eierstrukturen og styringsmodellen fjernes. Rapporteringsforpliknelsen i artikkel 12 var ment å overvåke anvendelsen av artikkel 10, som fastsetter særlige regler for eierselskaper som er ment å forhindre diskriminering mot konkurrerende edb-baserte reservasjonssystemer. En evalueringen av forordning (EF) nr. 80/2009 i 2020 konkluderte med at bestemmelsen i artikkel 12 så ut til å være overflødig ettersom flyselskaper ikke lenger eier edb-baserte reservasjonssystemer. Endringen innebærer likevel at Kommisjonen får beholde sin eksisterende myndighet til å be om slike rapporter særskilt. Det kan være nødvendig for å håndheve artikkel 10 effektivt dersom flyselskap i fremtiden få eierskap til edb-baserte reservasjonssystemer.
- Forpliknelsen under forordning (EU) nr. 996/2010 artikkel 4 nr. 5 for nasjonal myndighet med ansvar for sikkerhetsundersøkelser innen sivil luftfart til å hvert år offentliggjøre en sikkerhetsrapport på nasjonalt plan for å holde offentligheten underrettet om det generelle sikkerhetsnivået innen luftfart fjernes. I Norge er det Statens havarikommisjonen (SHK) som innehar denne rollen. Europakommisjonen vurderte forpliknelsen som overflødig i lys av «Annual Safety Review» som publiseres av det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA).
- Forpliknelsen under forordning (EU) nr. 165/2014 artikkel 24 nr. 5 for myndigheten til å hvert år oversende Kommisjonen lister, om mulig i elektronisk form, over godkjente installatører og verksteder, samt kortene som er utstedt til dem, fjernes. Europakommisjonen vurderte at disse listene hadde ulempen av å bare gi et øyeblikksbilde av de godkjente verkstedene. Rapporteringsforpliknelsen erstattes av en forpliktelse for medlemsstatene til å publisere informasjonen på en offentlig tilgjengelig nettside og oppdatere den kontinuerlig, og for Kommisjonen til å publisere listen over disse nettstedene

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) nr. 80/2009 er gjennomført i norsk rett ved lov 9. september 2016 nr. 80 om reservasjonssystemer for flyreiser mv. Se inkorporasjonsbestemmelsen i § 1. Forordning (EU) nr. 996/2010 er gjennomført i norsk rett ved lov 17. juni 2016 nr. 75 om endringer i luftfartsloven, se inkorporasjonsbestemmelsen i lov 11. juni 1993 nr. 101 (luftfartsloven) § 12-6 første ledd. Denne regelteknikken innebærer at de foreslåtte endringene av forordningene krever at lovene endres dersom de skal gjennomføres i intern norsk rett.

Forordning (EU) nr. 165/2014 er gjennomført i norsk rett ved forskrift 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid og fartsskriver for vegtransport i EØS. Se inkorporasjonsbestemmelsen i §1. Behov for endring av forskriften utover henvisning til rettsakten avhenger av hvilke opplysninger knyttet til verkstedkortene som skal offentliggjøres. Statens vegvesen vurderer at offentliggjøring av kortnummer tilknyttet det enkelte verksted trolig være tilstrekkelig for å oppfylle rettsaktens krav. Det er nødvendig å vurdere om dette direkte eller indirekte kan identifisere enkeltpersoner og derfor allikevel regnes som personopplysninger som bør reguleres nærmere i forskrift.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Fjerning av rapporteringskravene etter forordning (EF) nr. 80/2009 og forordning (EU) nr. 996/2010 ventes å utgjøre mindre administrative lettelsers for systemleverandører av edb-baserte reservasjonssystemer og myndighet med ansvar for sikkerhetsundersøkelser innen sivil luftfart (Statens Havarikommisjon for Transport).

Fjerning av kravet etter forordning (EU) nr. 165/2014 om rapportering til Kommisjonen og erstatning med krav om at opplysningene over hvilke verksteder som kan utføre arbeid på fartsskrivere på et offentlig tilgjengelig nettsted, vil allerede være ivarettatt gjennom Statens vegvesens nettsider «Finn godkjent verksted». Statens vegvesen offentliggjør allerede opplysninger om godkjente fartsskriververksteder på nettsidene sine. De er oppdatert i sanntid.

En nettbasert, oppdatert oversikt over utstedte verkstedkort er ikke tilgjengelig i dag og en teknisk løsning må derfor utvikles. Kostnader og innretning for en slik løsning på vurderes nærmere. Det må blant annet vurderes om det er mest hensiktsmessig å koble ny oversikt til den allerede eksisterende løsningen som foreligger for godkjente verksteder om ny oversikt over utstedt verksted kort må utvikles i eget løp.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet har mottatt innspill fra Statens Vegvesen.

Vurdering

Alle de tre forordningene som endres ved denne rettsakten er innlemmet i EØS-avtalen. Samferdselsdepartementet vurderer at rettsakten EØS-relevant og akseptabel. Ettersom gjennomføringen av forordning (EU) 2024/1230 i norsk rett krever lovendring, må det tas forbehold etter EØS-avtalen artikkel 103 ved innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen.

II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

32025R1090 Kommisjonsforordning (EU) 2025/1090 om endring av vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 med hensyn til N,N-dimetylacetamid (DMAC) og 1-etylpyrrolidin-2-on (NEP) – [EØS-notat](#)

32024D06845 Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger beslutning nr. H 15 av 27. juni 2024 om forretningsorden for og sammensetning av Den tekniske komité for databehandling under Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger – [EØS-notat](#)

DIGITALISERINGS- OG FORVALTNINGSDEPARTEMENTET

32022R1463 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 av 5. august 2022 om fastsettelse av tekniske og driftsmessige spesifikasjoner for det tekniske systemet for automatisk utveksling av dokumentasjon over landegrensene og anvendelse av kun en gang-prinsippet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724 – [EØS-notat](#)

32021R1232 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1232 av 14. juli 2021 om et midlertidig unntak fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF med hensyn til bruk av teknologier hos tilbydere av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester til behandling av personopplysninger og andre data for å bekjempe seksuelt misbruk av barn på nettet – [EØS-notat](#)

32024R1307 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1307 av 29. april 2024 om endring av forordning (EU) 2021/1232 om et midlertidig unntak fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF med hensyn til bruk av teknologier hos tilbydere av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester til behandling av personopplysninger og andre data for å bekjempe seksuelt misbruk av barn på nettet – [EØS-notat](#)

32023R1622 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2023/1622 av 9. august 2023 om utforming av felles logoer for å identifisere tilbydere av dataformidlingstjenester og dataaltruismeorganisasjoner som er anerkjent i Unionen – [EØS-notat](#)

32024D3157 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/3157 av 17. desember 2024 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1067 om harmonisert bruk av radiospektrum i frekvensbåndet 5 945-6 425 MHz for innføring av trådløse tilgangssystemer, herunder radiobaserte lokalnett (WAS/RLAN) – [EØS-notat](#)

32025D0913 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/913 av 20. mai 2025 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1067 med hensyn til oppdatering av de tekniske vilkårene for harmonisert bruk av radiospektrum i frekvensbåndet 5 945-6 425 MHz for innføring av trådløse tilgangssystemer, herunder radiobaserte lokalnett (WAS/RLAN) – [EØS-notat](#)

ENERGIDEPARTEMENTET

32015R2402 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2402 av 12. oktober 2015 om revisjon av harmoniserte referanseverdier for virkningsgrad ved separat produksjon av elektrisitet og varme i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU og om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2011/877/EU – [EØS-notat](#)

32023R0826 Kommisjonsforordning (EU) 2023/826 av 17. april 2023 om fastsettelse av krav til miljøvennlig utforming av elektrisk og elektronisk husholdnings- og kontorutstyr med hensyn til energiforbruk i avslått tilstand, hviletilstand og nettverkstilkoplet hviletilstand i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF og om oppheving av kommisjonsforordning (EF) nr. 1275/2008 og (EF) nr. 107/2009 – [EØS-notat](#)

32023R2534 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/2534 av 13. juli 2023 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1369 med omsyn til energimerking av husholdstørketromlar og om oppheving av delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 392/2012 – [EØS-notat](#)

32024R0994 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/994 av 2. april 2024 om fastsettelse av driftsmessige retningslinjer for produktbasen som er oppretta i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1369 – [EØS-notat](#)

32024R1103 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/1103 av 18. april 2024 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av varmeovner og separate relaterte styringsenheter og om oppheving av kommisjonsforordning (EU) 2015/1188 – [EØS-notat](#)

32019R0826 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/826 av 4. mars 2019 om endring av vedlegg VIII og IX til europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU om innholdet i omfattende vurderinger av potensialet for effektiv oppvarming og kjøling – [EØS-notat](#)

32020R2155 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/2155 av 14. oktober 2020 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/31/EU ved opprettelse av en frivillig felles ordning i Den europeiske union for smartklarvurdering av bygninger – [EØS-notat](#)

32020R2156 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/2156 av 14. oktober 2020 om nærmere opplysninger om de tekniske vilkårene for effektiv gjennomføring av en frivillig felles unionsordning for smartklarvurdering av bygninger – [EØS-notat](#)

ENERGIDEPARTEMENTET OG KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

32023R1640 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/1640 av 5. juni 2023 om metoden for å bestemme andelen biodrivstoff og biogass til transport som er produsert av biomasse som sambehandles med fossilt brensel i en felles prosess – [EØS-notat](#)

32024D3176 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/3176 av 19. desember 2024 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/602 med hensyn til anerkjennelse av den frivillige

ordningen «International Sustainability & Carbon Certification ISCC EU» for skogsbiomasse, fornybart drivstoff av ikke-biologisk opprinnelse og drivstoff basert på gjenvunnet karbon – [EØS-notat](#)

32024D3180 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/3180 av 19. desember 2024 om anerkjennelse av den frivillige ordningen «CertifHy» for å dokumentere samsvar med kravene til fornybart drivstoff av ikke-biologisk opprinnelse fastsatt i direktiv (EU) 2018/2001 – [EØS-notat](#)

32024D3181 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/3181 av 19. desember 2024 om anerkjennelse av den frivillige ordningen «Programme for the Endorsement of Forest Certification – PEFC» for å dokumentere samsvar med kravene til biomassebrensel fastsatt i direktiv (EU) 2018/2001 – [EØS-notat](#)

32024D3191 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/3191 av 19. desember 2024 om anerkjennelse av den frivillige ordningen «Sustainable Biomass Program» for å dokumentere samsvar med kravene til biomassebrensel fastsatt i direktiv (EU) 2018/2001, og om oppheving av gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/1657 – [EØS-notat](#)

32024D3194 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/3194 av 19. desember 2024 om anerkjennelse av den frivillige sertifiseringsordningen «REDcert-EU» for å dokumentere samsvar med kravene til fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 for biodrivstoffer, flytende biobrensler, biomassebrensler, fornybare flytende og gassformige drivstoffer av ikke-biologisk opprinnelse og drivstoffer basert på gjenvunnet karbon, og om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/605 – [EØS-notat](#)

32025D0462 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/462 av 11. mars 2025 om anerkjennelse av den frivillige ordningen «US Soybean Sustainability Assurance Protocol (SSAP)» for å dokumentere samsvar med kravene til landbruksbiomasse fastsatt i direktiv (EU) 2018/2001 – [EØS-notat](#)

FINANSDEPARTEMENTET

32024R2861 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/2861 av 12. november 2024 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/1114 med hensyn til tekniske metoder for hensiktsmessig offentliggjøring av innsideinformasjon og for å utsette offentliggjøring av innsideinformasjon – [EØS-notat](#)

32023R0662 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2023/662 av 20. januar 2023 om endring av delegert forordning (EU) 2015/63 med hensyn til metoden for beregning av forpliktelser som følger av derivater – [EØS-notat](#)

32024L1174 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2024/1174 om endring av direktiv (EU) 2014/59 og forordning (EU) 2014/806 med hensyn til visse aspekter av minimumskravet til egenkapital og kvalifiserte forpliktelser – [EØS-notat](#)

32024R0895 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2024/895 av 13. desember 2023 om endring av delegert forordning (EU) 2015/63 med hensyn til beregningen av konvertibel gjeld og overgangsordningen – [EØS-notat](#)

32025R0878 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/878 av 3. februar 2025 om endring av de tekniske reguleringsstandardene fastsatt i delegert forordning (EU) 2022/2059, (EU) 2022/2060 og

(EU) 2023/1577 med hensyn til de tekniske detaljene for ettertesting og kravet til resultatanalyse, kriteriene for vurdering av risikofaktorenes modellerbarhet og behandlingen av valutarisiko og råvarerisiko utenfor handelsporteføljen – [EØS-notat](#)

32025R1496 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/1496 av 12. juni 2025 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til datoen for anvendelse av krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko – [EØS-notat](#)

32025R0420 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/420 av 16. desember 2024 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2554 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for å presisere kriteriene for å fastsette sammensetningen av den felles granskningsgruppen som sikrer en balansert deltakelse av ansatte fra de europeiske tilsynsmyndighetene og fra de berørte vedkommende myndighetene, deres utpeking, oppgaver og arbeidsordninger – [EØS-notat](#)

32025R0532 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/532 av 24. mars 2025 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2554 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer elementene som en finansiell enhet må fastsette og vurdere når den gir IKT-tjenester som støtter kritiske eller viktige funksjoner, i underentreprise – [EØS-notat](#)

32025R1190 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/1190 av 13. februar 2025 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/2554 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kriteriene som brukes for å identifisere finansielle enheter som er pålagt å utføre trusselbasert penetrasjonstesting (TLPT), kravene og standardene for anvendelse av interne testere, kravene med hensyn til omfanget, testmetoden og tilnærmingen for hver fase av testingen, resultatene og avslutnings- og utbedringsfasene, og den typen av tilsynssamarbeid og annet relevant samarbeid som er nødvendig for gjennomføringen av TLPT og for å lette gjensidig anerkjennelse – [EØS-notat](#)

32025R1125 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/1125 av 5. juni 2025 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/1114 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer opplysningene i en søknad om tillatelse til å tilby eiendelsbaserte token til offentligheten eller til å søke om opptak av dem til handel – [EØS-notat](#)

32025R1142 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/1142 av 27. februar 2025 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/1114 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kravene til retningslinjer og prosedyrer vedrørende interessekonflikter hos ytere av kryptoeiendelstjenester samt nærmere opplysninger om innholdet i og metoden for utgivelse av opplysninger om interessekonflikter – [EØS-notat](#)

32025R1264 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/1264 av 27. juni 2025 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/1114 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer minsteinnholdet i retningslinjene og prosedyrene for likviditetsstyring for visse utstedere av eiendelsbaserte token og e-pengetoken – [EØS-notat](#)

32025R1331 Kommisjonsforordning (EU) 2025/1331 av 9. juli 2025 om endring av forordning (EU) 2023/1803 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 1, 7, 9 og 10 og internasjonal regnskapsstandard (IAS) 7 – [EØS-notat](#)

32024R0298 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2024/298 av 7. november 2023 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1700 ved å spesifisere antallet av og titlene på variablene for ad hoc-emnet «Energi og miljø» for 2025 på området inntekt og levekår – [EØS-notat](#)

32024R2915 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/2915 av 25. november 2024 om spesifisering av tekniske aspekter ved datasett i utvalgsundersøkelsen på området inntekt og levekår med hensyn til overforgjelding, forbruk og formue i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1700, og om endring av kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/2052 – EØS-notat

32024R3171 Kommisjonsforordning (EU) 2024/3171 av 18. desember 2024 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2007 med hensyn til listen over elementærnivåer som benyttes for kjøpekraftspariteter – EØS-notat

32024R2887 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/2887 av 15. november 2024 om spesifisering av de tekniske aspektene ved datasettet for ad hoc-emnet «Sysselsetting på digitale plattformer» for 2026 på området arbeidskraft i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1700 – EØS-notat

32025R0367 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/367 av 25. november 2024 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1700 ved å spesifisere antallet av og titlene på variablene for overforgjelding, forbruk og formue på området inntekt og levekår, og om endring av delegert forordning (EU) 2022/29 – EØS-notat

32025R1182 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1182 av 17. juni 2025 om fastsettelse av nærmere regler for justering av harmoniserte indekser til den felles indeksreferanseperioden 2025 i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/792 – EØS-notat

32025R1322 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1322 av 4. juli 2025 om spesifisering av de tekniske aspektene ved datasettet, om fastsettelse av de tekniske formatene for oversending av opplysninger og om spesifisering av ordningene for og innholdet i kvalitetsrapportene om organiseringen av en utvalgsundersøkelse på området bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi for referanseåret 2026 i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1700 – EØS-notat

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32025R1920 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/1920 av 12. juni 2025 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/745 med hensyn til tildeling av entydig utstyrsidentifikasjon for brilleinnfatninger, brilleglass og ferdiglagde lesebriller – EØS-notat

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET/NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET (Matområdet)

32025R2016 Kommisjonsforordning (EU) 2025/2016 av 8. oktober 2025 om retting av visse språkversjoner av forordning (EU) nr. 142/2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009 om fastsettelse av hygieneregler for animalske biprodukter og

avledede produkter som ikke er beregnet på konsum, og om gjennomføring av rådsdirektiv 97/78/EF med hensyn til visse prøver og produkter som er unntatt fra veterinærkontroll på grensen i henhold til nevnte direktiv – [EØS-notat](#)

32025R0639 Kommisjonsforordning (EU) 2025/639 av 1. april 2025 om retting av den slovenske språkversjonen av vedlegget til forordning (EU) 2020/354 om utarbeiding av en liste over bruksområder for fôr med særlige ernæringsformål – [EØS-notat](#)

32025R1386 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1386 av 15. juli 2025 om godkjenning av eit preparat av endo-1,4-betaxylanase framstilt med *Trichoderma reesei* CBS 114044 som tilsetjingsstoff i fôr til slaktesvin, verpehøner og mindre utbreidde fjørfeartar (innehavar av godkjenninga: AB Enzymes Finland Oy)– [EØS-notat](#)

32025R1390 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1390 av 15. juli 2025 om godkjenning av eit preparat av bakteriofagane PCM F/00069, PCM F/00070, PCM F/00071 og PCM F/00097 som tilsetjingsstoff i fôr til fjørfe (innehavar av godkjenninga: Proteon Pharmaceuticals S.A.) – [EØS-notat](#)

32025R1391 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1391 av 15. juli 2025 om retting av gjennomføringsforordning (EU) 2024/1186 med hensyn til metyleugenolkonsentrasjonen i eterisk olje av kanelbark – [EØS-notat](#)

32025R1392 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1392 av 15. juli 2025 om godkjenning av eit preparat av 3-fytase framstilt med *Komagataella phaffii* CECT 13171 som tilsetjingsstoff i fôr til fjørfeartar meinte for slakt eller som vert fôra opp for eggproduksjon eller avl, mindre utbreidde fjørfeartar meinte for avl, verpehøner og slaktesvin av alle artar av svinefamilien (innehavar av godkjenninga: Fertinagro Biotech S.L.) – [EØS-notat](#)

32025R1395 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1395 av 15. juli 2025 om retting og endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/997 med omsyn til vilkåra for godkjenning av flytande L-lysinbase som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar – [EØS-notat](#)

32025R1400 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1400 av 16. juli 2025 om godkjenning av eterisk peparmynteolje frå *Mentha × piperita* L., eterisk muskatsalvieolje frå *Salvia sclarea* L. og eterisk kryddersalvieolje frå *Salvia officinalis* L. som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar– [EØS-notat](#)

32025R1402 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1402 av 16. juli 2025 om godkjenning av eterisk tetreolje frå *Melaleuca alternifolia* (Maiden & Betche) Cheel som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar – [EØS-notat](#)

32025R1403 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1403 av 16. juli 2025 om godkjenning av eterisk olje av spansk salvie frå *Salvia officinalis* ssp. *lavandulifolia* (Vahl) Gams og eterisk lavendelolje frå *Lavandula angustifolia* Mill. som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar – [EØS-notat](#)

32025R1417 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1417 av 17. juli 2025 om godkjenning av eterisk olje av spansk oregano frå *Thymbra capitata* (L.) Cav. som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar – [EØS-notat](#)

32025R1418 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1418 av 17. juli 2025 om fornyelse av godkjenningen av et preparat av endo-1,3(4)-betaglukanase og endo-1,4-betaxylanase framstilt av *Talaromyces versatilis* IMI CC 378536 som tilsetningsstoff i fôr til alle fjørfearter, avvente smågriser,

slaktesvin og purker (innehaver av godkjenningen: Adisseo France S.A.S.) og om oppheving av gjennomføringsforordning (EU) nr. 290/2014 og (EU) nr. 1138/2014 – [EØS-notat](#)

32025R1419 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1419 av 17. juli 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/148, (EU) 2021/2094 og (EU) 2023/1172 med omsyn til namnet på innehavaren av godkjenninga av tilsetjingsstoff i fôrvarer – [EØS-notat](#)

32025R1423 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1423 av 17. juli 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 684/2014 med hensyn til vilkårene for godkjenning av et preparat av kantaxantin som tilsetningsstoff i fôr til avlshøner (innehaver av godkjenningen: DSM Nutritional Products Ltd.) – [EØS-notat](#)

32025R1424 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1424 av 17. juli 2025 om fornyet godkjenning av biotin og to preparater av biotin som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter og om oppheving av gjennomføringsforordning (EU) 2015/723 – [EØS-notat](#)

32025R1426 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1426 av 17. juli 2025 om godkjenning av eit preparat av *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 som tilsetjingsstoff i fôr til drøvtyggjarar (bortsett frå lam) og kameldyr som vert fôra opp for mjølkeproduksjon eller for avl, unge drøvtyggjarar meinte for slakt bortsett frå kalvar og lam, kameldyrkalvar meinte for slakt og dyr av hestefamilien bortsett frå hestar (innehavar av godkjenninga: Lallemand SAS) og om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/149 med omsyn til vilkåra for godkjenning av eit preparat av *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 som tilsetjingsstoff i fôr til lam – [EØS-notat](#)

32025R1465 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1465 av 22. juli 2025 om godkjenning av eit preparat av *Enterococcus faecium* ATCC 53519 og eit preparat av *Enterococcus faecium* ATCC 55593 som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar – [EØS-notat](#)

32025R1468 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1468 av 22. juli 2025 om godkjenning av eit preparat av *Bacillus subtilis* DSM 33862 og *Lentilactobacillus buchneri* DSM 12856 som tilsetjingsstoff i fôr til alle dyreartar – [EØS-notat](#)

32025R1504 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1504 av 25. juli 2025 om fornyelse av godkjenningen av et preparat av *Lactiplantibacillus plantarum* NCIMB 40027 som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter og om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 1113/2013 – [EØS-notat](#)

32025R1523 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1523 av 28. juli 2025 om godkjenning av et preparat av *Lactiplantibacillus plantarum* NCIMB 30094 som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter – [EØS-notat](#)

32025R1527 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1527 av 29. juli 2025 om godkjenning av et preparat av *Lactiplantibacillus plantarum* NCIMB 41028 og et preparat av *Lactiplantibacillus plantarum* NCIMB 30148 som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter – [EØS-notat](#)

32025R1915 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1915 av 25. september 2025 om godkjenning av L-tryptofan framstilt med *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80346 som tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter – [EØS-notat](#)

32025R1928 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1928 av 25. september 2025 om godkjenning av et preparat av luteinrik ekstrakt fra *Tagetes erecta* L. som tilsetningsstoff i fôr til slaktekalkuner – [EØS-notat](#)

32024L2963 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2024/2963 av 29. november 2024 om endring av direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF med hensyn til undersøkelsesprotokoller for visse arter av jordbruksvekster og grønnsaksorter – [EØS-notat](#)

32024R0234 Kommisjonsforordning (EU) 2024/234 av 15. januar 2024 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til fjerning av visse aromastoffer fra EU-listen – [EØS-notat](#)

32024R0238 Kommisjonsforordning (EU) 2024/238 av 15. januar 2024 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til innføring av restriksjoner på bruken av visse aromastoffer – [EØS-notat](#)

32025R0882 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/882 av 14. mai 2025 om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1378 for å anerkjenne at visse kontrollorganer i samsvar med artikkel 46 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 er kompetente til å foreta kontroller og utstede økologiske sertifikater i tredjeland for import av økologiske produkter inn i Unionen – [EØS-notat](#)

32025R0883 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/883 av 14. mai 2025 om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/2325 for anerkjennelse av visse tredjeland og kontrollmyndigheter og kontrollorganer for import av økologiske produkter inn i Unionen – [EØS-notat](#)

32025R0973 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/973 av 23. mai 2025 om endring og retting av gjennomføringsforordning (EU) 2021/1165 om godkjenning av visse produkter og stoffer for bruk i økologisk produksjon og opprettelse av lister over disse – [EØS-notat](#)

32025R1212 Kommisjonsforordning (EU) 2025/1212 av 24. juni 2025 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for restmengder av acetamiprid i eller på visse produkter – [EØS-notat](#)

32025R1305 Kommisjonsforordning (EU) 2025/1305 av 2. juli 2025 om endring av vedlegg II, III og IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til øvre grenseverdier for restmengder av amidosulfuron, azoksystrobin, heksytiazoks, isoksaben, pikloram, propamokarb, natriumsølv-tiosulfat og teflutrin i eller på visse produkter – [EØS-notat](#)

32025R1337 Kommisjonsforordning (EU) 2025/1337 av 10. juli 2025 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av polyvinylpolypyrrolidon (E 1202) som bærstoff i fargetabletter for dekorasjonsmaling av fjørfeeggesskall – [EØS-notat](#)

32024R1159 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2024/1159 av 7. februar 2024 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/6 ved å fastsette regler for egnede tiltak for å sikre effektiv og sikker bruk av legemidler til dyr som er godkjent og forskrevet for peroral tilførsel via andre tilførselsveier enn medisinfôr, og som gis av dyreholderen til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon – [EØS-notat](#)

32025R1101 Kommisjonsforordning (EU) 2025/1101 av 3. juni 2025 om endring av forordning (EU) 2018/782 om Det europeiske legemiddelbyrås vurdering av øvre grenseverdier for restmengder av ikke-kjemikalielignende biologiske stoffer – [EØS-notat](#)

32025R1102 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1102 av 3. juni 2025 om endring av forordning (EU) nr. 37/2010 med hensyn til ikke-kjemikalielignende biologiske stoffer – [EØS-notat](#)

32025R1103 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1103 av 3. juni 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/12 med hensyn til kravene til søknader og anmodninger om fastsettelse av klassifiseringen «øvre grenseverdi ikke påkrevd» for ikke-kjemikalielignede biologiske stoffer – [EØS-notat](#)

32025R1908 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1908 av 24. september 2025 om endring av forordning (EU) nr. 37/2010 for å klassifisere stoffet fluralaner med hensyn til øvre grenseverdi for restmengder i næringsmidler av animalsk opprinnelse – [EØS-notat](#)

32025R0787 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/787 av 24. april 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperioden for de aktive stoffene 1,4-dimetylnaftalen, amidosulfuron, bentazon, biksafen, klomazon, fenoksaprop-P, fludioksonil, fluoksastrobin, flutolanil, fluksapyroksad, gibberellinsyre, gibberelliner, halauksifenmetyl, mekoprop-P, parafinolje, pentiopyrad, pirimifosmetyl, propamokarb, propyzamid, protiokonazol, rimsulfuron, sedaksan og sulfoksaflo – [EØS-notat](#)

32025R0881 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/881 av 7. mai 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2019/1085 og (EU) nr. 540/2011 med hensyn til vilkårene for godkjenning av det aktive stoffet 1-metylsyklopropen – [EØS-notat](#)

32025R0910 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/910 av 20. mai 2025 om ikke å fornye godkjenningen av det aktive stoffet flufenacet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og (EU) 2015/408 – [EØS-notat](#)

32025R1092 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1092 av 2. juni 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 for å oppdatere listen over aktive stoffer som er godkjent eller som anses som godkjent i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 – [EØS-notat](#)

32025R1152 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1152 av 11. juni 2025 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet kinolin-8-ol som et stoff som bør erstattes, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og (EU) 2015/408 – [EØS-notat](#)

32025R1177 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1177 av 16. juni 2025 om godkjenning av det aktive stoffet lysat av *Willaertia magna* som et aktivt stoff med lav risiko i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat](#)

32025D1175 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1175 av 16. juni 2025 om fastsettelse av regler for anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 med hensyn til ordlisten over vanlige navn på bestanddeler til bruk ved merking av kosmetiske produkter og om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/677 – [EØS-notat](#)

32025R0877 Kommisjonsforordning (EU) 2025/877 av 12. mai 2025 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 med hensyn til bruk i kosmetiske produkter av visse stoffer klassifisert som kreftframkallende, mutagene eller reproduksjonstoksiske – [EØS-notat](#)

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

32023R1670 Kommisjonsforordning (EU) 2023/1670 av 16. juni 2023 om fastsettelse av økodesignkrav til mobiltelefoner, andre mobiltelefoner enn smarttelefoner, trådløse telefoner og nettbrett i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF – [EØS-notat](#)

32024D2950 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/2950 av 29. november 2024 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av N,N-dietyl-meta-toluamid til bruk i biocidprodukter av type 19 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32024R2929 Kommisjonsforordning (EU) 2024/2929 av 27. november 2024 om retting av den franske språkversjonen av vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 med hensyn til konsentrasjonsnivåene av enkelte stoffer – [EØS-notat](#)

32025R0929 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/929 av 21. mai 2025 om godkjenning av 1,2-benzisotiazol-3(2H)-on (BIT) som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 6 og 13 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R0937 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/937 av 21. mai 2025 om godkjenning av 2,2-dibrom-2-cyanoacetamid (DBNPA) som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 6 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0944 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/944 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av DDA-karbonat til bruk i biocidprodukter av type 8 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0945 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/945 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av nonansyre til bruk i biocidprodukter av type 2 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0946 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/946 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av oktansyre til bruk i biocidprodukter av type 4 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0947 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/947 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av jod til bruk i biocidprodukter av type 3 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0949 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/949 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av dekansyre til bruk i biocidprodukter av type 4 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0950 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/950 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av 1R-transfenotrin til bruk i biocidprodukter av type 18 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0951 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/951 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av polyvinylpyrrolidonjod til bruk i biocidprodukter av type 1 og 3 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0952 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/952 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av S-metopren til bruk i biocidprodukter av type 18 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0953 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/953 av 23. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av medetomidin til bruk i biocidprodukter av type 21 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0970 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/970 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av IPBC til bruk i biocidprodukter av type 8 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D0998 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/998 av 22. mai 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av bis-(N-sykloheksyl-diazenium-dioksy)kobber (Cu-HDO) til bruk i biocidprodukter av type 8 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R1043 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1043 av 26. mai 2025 om godkjenning av maursyre som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 6 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1247 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1247 av 26. juni 2025 om oppheving av gjennomføringsbeslutning (EU) 2024/2460 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av metoflutrin til bruk i biocidprodukter av type 18 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R1248 Kommisjonen gjennomføringsforordning (EU) 2025/1248 av 26. juni 2025 om fornyet godkjenning av epsilon-metoflutrin som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 18 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R1257 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1257 av 26. juni 2025 om godkjenning av 2-metyl-2H-isotiazol-3-on (MIT) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 6 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R1260 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1260 av 26. juni 2025 om godkjenning av pereddiksyre generert fra 1,3-diacetyloksypropan-2-ylacetat og hydrogenperoksid som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 2 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1262 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1262 av 27. juni 2025 om ikke å godkjenne visse aktive stoffer til bruk i biocidprodukter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R1282 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1282 av 2. juli 2025 om godkjenning av 2-metyl-2,3-dihydro-1,2-tiazol-3-on-hydroklorid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 6 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R1490 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1490 av 24. juli 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 564/2013 med hensyn til justering av gebyrer i henhold til inflasjon – [EØS-notat](#)

32025D1162 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1162 av 5. juni 2025 om endring av kommisjonsvedtak 2005/381/EF med hensyn til spørreskjemaet til rapportering om anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF – [EØS-notat](#)

32025D1074 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1074 av 2. juni 2025 om å ikke godkjenne etylenoksid som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 2 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1778 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1778 av 11. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av kobberpyrition til bruk i biocidprodukter av type 21 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1779 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1779 av 11. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av azoksystrobin til bruk i biocidprodukter av type 7, 9 og 10 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1791 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1791 av 10. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av imidakloprid til bruk i biocidprodukter av type 18 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1792 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1792 av 10. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av etylbutylacetylaminopropionat til bruk i biocidprodukter av type 19 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1806 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1806 av 11. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av transflutrin til bruk i biocidprodukter av type 18 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1807 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1807 av 12. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av kobbertiocyanat til bruk i biocidprodukter av type 21 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1809 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1809 av 11. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av zineb til bruk i biocidprodukter av type 21 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1811 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1811 av 11. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on til bruk i biocidprodukter av type 8 og 21 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1812 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1812 av 12. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av dikobberoksid til bruk i biocidprodukter av type 21 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025D1814 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1814 av 11. september 2025 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av laurinsyre til bruk i biocidprodukter av type 19 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat](#)

32025R0660 Kommisjonsforordning (EU) 2025/660 av 1. april 2025 om endring av vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 med hensyn til polysykliske hydrokarboner i leirduer – [EØS-notat](#)

32024R1321 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/1321 av 8. mai 2024 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 2018/2067 med hensyn til verifisering av data og akkreditering av miljøkontrollører – EØS-notat

KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENTET

32025D1769 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2025/1769 av 27. august 2025 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/450 med hensyn til offentliggjøring av europeiske vurderingsdokumenter for batteridrevne hurtigåpningssystemer med valgfritt radiosystem og sfæriske og sylindriske lagre med spesielt glidemateriale laget av en modifisert polyamid-polyetylen-blanding og andre byggevarer – EØS-notat

NÆRINGS-OG FISKERISDEPARTEMENTET

32023R2790 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2023/2790 av 14. desember 2023 om fastsettelse av funksjonsspesifikasjoner og tekniske spesifikasjoner for rapporteringsgrensesnittmodulen i de nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart – EØS-notat

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32025R0675 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/675 av 4. april 2025 om endring av forordning (EU) nr. 1302/2014 om en teknisk spesifikasjon for samtrafikkeve med hensyn til delsystemet «Rullende materiell – lokomotiver og rullende materiell for passasjertrafikk» i Den europeiske unions jernbanesystem og om endring av gjennomføringsbeslutning 2011/665/EU om registeret over godkjente typer jernbanekjøretøyer – EØS-notat

32024R2954 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/2954 av 29. november 2024 om endring av forordning (EU) 2015/640 med hensyn til innføring av nye ytterligere luftdyktighetskrav – EØS-notat

32025R0520 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/520 av 20. mars 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2018/1048 med hensyn til bruk av ytelsesbaserte navigasjonsspesifikasjoner for operasjoner over havområder – EØS-notat

32025R0870 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2025/870 av 28. februar 2025 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1139 med hensyn til henvisningene til bestemmelsene i Chicago-konvensjonen – EØS-notat

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2025) 3014 av 19.5.2025 om endring av gjennomføringsbeslutning C(2015) 8005 med hensyn til visse detaljerte tiltak for gjennomføring av de felles grunnleggende kravene til luftfartssikkerhet – Sikkerhetskrav i lufthavner, unntatt offentlighet, EØS-notat skrives ikke

32025R0920 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/920 av 19. mai 2025 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 med hensyn til visse detaljerte tiltak for gjennomføring av de felles grunnleggende standardene for luftfartssikkerhet – EØS-notat

32025R1345 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2025/1345 av 14. juli 2025 om retting av visse språkversjoner av vedlegg I til forordning (EU) nr. 1178/2011 om fastsettelse av tekniske krav og administrative framgangsmåter for besetninger i sivil luftfart i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 – EØS-notat